

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3Tos/87/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6811010335
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alojz Palaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6811010335.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, na neverejnom zasadnutí dňa 17. septembra 2014, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Alojza Palaja a sudcov JUDr. Jozefa Ryanta a JUDr. Slavoj Sendeckého, o sťažnosti odsúdeného A. I., proti uzneseniu Okresného súdu Revúca z 11.08.2014 sp.zn. 2T/185/2011 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného A. I. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa napadnutým uznesením podľa § 413 ods. 2 Tr. por. zamietol žiadosť odsúdeného A. I. o upustenie od zvyšku výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Krajského súdu Banská Bystrica z 28.08.2012 sp.zn. 5To/9/2012, ktorým mu bol uložený úhrnný a spoločný trest odňatia slobody vo výmere štyroch rokov a pre výkon trestu bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Súd prvého stupňa svoje rozhodnutie odôvodnil v podstate tým, že neboli splnené zákonné ustanovenia pre vyhovie žiadosti obžalovaného v zmysle § 413 ods. 2 Tr. por.

Proti uzneseniu súdu prvého stupňa podal odsúdený v zákonom stanovenej lehote sťažnosť, ktorou sa domáhal preskúmania napadnutého uznesenia, jeho zrušenia a vrátenia súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie.

V dôvodoch sťažnosti vyslovil názor, že súd rozhodoval bez toho, aby vo veci bol odsúdený vypočutý, bola síce prítomná aj jeho obhajkyňa, aby sa mohli vyjadriť k žiadosti a aby mohol byť zistený rozsah jeho onemocnenia, keď je neliečiteľný.

Bola mu odňatá možnosť k veci sa vyjadriť, nebol vypočutý znalec K. N. A., ktorý mohol súdu objasniť charakter jeho onemocnenia a mohol sa vyjadriť aj ku stanovisku Generálneho riaditeľstva Zboru väzenskej justičnej stráže, ktoré sa vyjadruje, že jeho zdravotný stav je zvládnuteľný v podmienkach výkonu trestu. S týmto názorom však on nesúhlasí, ide o účelové tvrdenie a je v priamom rozpore so záverom znaleckého posudku. Je nesporné, že trpí nevyliciteľnou duševnou chorobou a nie je rozhodujúce, že počiatok onemocnenia siaha až do doby desať rokov, ale je dôležitý jeho súčasný zdravotný stav, ktorý nastal až po rozhodnutí súdu a ktorý znamenal zmenu onemocnenia na nevyliciteľné. Podľa jeho názoru sú splnené zákonné podmienky ust. § 413 ods. 2 Tr. por. na vyhovie jeho žiadosti.

Krajský súd na základe sťažnosti odsúdeného preskúmal v zmysle ust. § 192 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia a konanie, ktoré predchádzalo napadnutému uzneseniu, pritom zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

V rámci preskúmania veci odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa v rámci dokazovania o žiadosti odsúdeného zabezpečil zásadné dôkazy, ktoré boli nevyhnutné na ustálenie súčasnej dôkaznej situácie

vo vzťahu k žiadosti odsúdeného, teda k jeho zdravotnému stavu počas výkonu trestu odňatia slobody a tiež zákonných podmienok možného vyhovievania jeho žiadosti.

Podľa § 413 ods. 2 Tr. por., súd môže upustiť od výkonu trestu odňatia slobody alebo jeho zvyšku, ak zistí, že odsúdený ochorel na nevyliciteľnú životu nebezpečnú chorobu alebo nevyliciteľnú duševnú chorobu.

V tomto smere súd teda vykonal dokazovanie v súlade s ust. § 2 ods. 10 Tr. por., zabezpečené dôkazy vyhodnotil v súlade s ust. § 2 ods. 12 Tr. por. a následne potom aj v dôvodovej časti vysvetlil, ktoré dôkazy a aké úvahy o nich ho viedli k záveru v zmysle výrokovvej časti uznesenia, a to v súlade s ust. § 176 ods. 2 Tr. por., podľa ktorého

v odôvodnení treba, ak to prichádza podľa povahy veci do úvahy, uviesť najmä skutočnosti, ktoré sa považujú za dokázané, dôkazy, o ktoré sa skutkové zistenia opierajú, úvahy, ktorými sa rozhodujúci orgán spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, ako aj právne úvahy, na ktorých základe podľa príslušných ustanovení zákona posudzoval dokázané skutočnosti.

Z hľadiska vykonaného dokazovania nie je súdu čo vyčítať, pretože sa zaoberal aj znaleckým dokazovaním, ktoré potvrdzuje závažnosť ochorenia odsúdeného v zmysle jeho tvrdení, ale na druhej strane nemohol prehliadnuť okresný súd, ale ani krajský súd vyjadrenie a stanovisko Generálneho riaditeľstva Zboru väzenskej a justičnej stráže, odboru zdravotnej starostlivosti, podľa ktorého depresívna porucha u odsúdeného je liečiteľná v podmienkach výkonu trestu odňatia slobody v zdravotníckom zariadení a pokiaľ ide o ochorenie organického psychosyndrómu, tento bol hodnotený ako stav trvalý, ale tiež z hľadiska liečebných postupov zvládnuteľný aj v podmienkach zdravotníckych zariadení Zboru väzenskej a justičnej stráže, a to z hľadiska potrebnej zdravotnej starostlivosti. V konečnom dôsledku je tiež zrejmé, že zásadným spôsobom k zmene zdravotného stavu u odsúdeného nedošlo oproti situácii známej v čase nariadenia výkonu trestu odňatia slobody.

Z uvedených dôvodov potom odvolací súd považuje napadnuté uznesenie okresného súdu v celom rozsahu za zákonné a sťažnosť odsúdeného preto ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.